32000S2730

A BIZOTTSÁG 2730/2000/ESZAK HATÁROZATA
(2000. december 14.)
a Kínai Népköztársaságból származó, 80 mm-t meghaladó átmérőjű darabos kőszénkoksz behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről és a kivetett ideiglenes vám végleges beszedéséről

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA,

tekintettel az Európai Szén- és Acélközösséget létrehozó szerződésre,

tekintettel az 1000/1999/ESZAK bizottsági határozattal [1] módosított, az Európai Szén- és Acélközösségben tagsággal nem rendelkező országokból származó dömpingelt behozatallal szembeni védelemről szóló, 1996. november 28-i 2277/96/ESZAK bizottsági határozatra [2], és különösen annak 9. cikkére,

mivel:

A. ELJÁRÁS

(1) Az 1238/2000/ESZAK bizottsági határozattal [3] (a továbbiakban: az ideiglenes határozat) a Bizottság ideiglenes dömpingellenes vámot vetett ki a Kínai Népköztársaságból (a továbbiakban: KNK) származó, az ex 2704 00 19 KN-kód alá tartozó, 80 mm-t meghaladó átmérőjű darabos kőszénkoksz behozatalára.

B. AZ EZT KÖVETŐ ELJÁRÁS

(2) Az ideiglenes intézkedések bevezetésének alapjául szolgáló alapvető tények és megfontolások nyilvánosságra hozatalát követően számos érdekelt fél írásos beadványban ismertette álláspontját az ideiglenes ténymegállapítással kapcsolatban. A 2277/96/ESZAK határozat (a továbbiakban: az alaphatározat) 6. cikke (5) bekezdésének megfelelően azok a felek, akik azt kérelmezték, szóbeli meghallgatásra kaptak lehetőséget.

(3) A Bizottság folytatta a végleges megállapításokhoz szükségesnek ítélt minden információ felkutatását és ellenőrzését. Valamennyi, a vizsgálatban együttműködő érdekelt felet tájékoztatták azokról az alapvető tényekről és megfontolásokról, amelyek alapján a végleges dömpingellenes vám kivetését és az ideiglenes vámmal biztosított összegek végleges beszedését javasolni tervezték. A feleknek ezenkívül biztosítottak egy időszakot, amelyen belül a nyilvánosságra hozatalt követően előadhatták észrevételeiket.

(4) Az érdekelt felek által benyújtott szóbeli és írásbeli véleményeket mérlegelték, és az ideiglenes megállapításokat szükség esetén azoknak megfelelően módosították.

(5) Miután az ideiglenes megállapításokat az ideiglenes határozat elfogadása óta összegyűjtött információk alapján felülvizsgálták, arra a következtetésre jutottak, hogy meg kell erősíteni az említett határozatban tett fő megállapításokat, amennyiben azokat az e határozatban vázolt megfontolások nem módosítják.

C. AZ ÉRINTETT TERMÉK ÉS A HASONLÓ TERMÉK

1. Az érintett termék

(6) Az ideiglenes határozatban az érintett terméket a KNK-ból származó, az ex 2704 00 19 KN-kód alá tartozó, 80 mm-t meghaladó átmérőjű darabos kőszénkokszként határozták meg. Ezt az általánosan öntödei kokszként ismert terméket különböző kategóriákban gyártják, azaz különböző rögzített széntartalommal és különféle rögméretekben. Megállapították, hogy valamennyi kategória ugyanazokkal az alapvető fizikai, műszaki és kémiai jellemzőkkel és ugyanazzal a felhasználási céllal – kupolókemencékben az öntöttvas, kőgyapot, cink és ólom [4] előállítására tüzelőanyagként – rendelkezik.

(7) Az öntödei kokszot az ugyanezen KN-kód alá tartozó többi koksztól a méret alapján különböztették meg: az égéshő és a leomlás nélküli teherbíró szilárdság miatt a kupolókemencékben történő felhasználásra kizárólag a 80 mm-t meghaladó átmérőjű darabos kőszénkokszot találták alkalmas méretűnek. A 80 mm-nél kisebb átmérőjű kokszot, közismert nevén a kohókokszot az említett felhasználásokra alkalmatlannak találták. A kohókokszot nagyolvasztókban használják fel acél gyártására és más célokra, például vegyszerek és cukor előállítására.

(8) Az ideiglenes intézkedések bevezetését követően egyes érdekelt felek azzal érveltek, hogy bár a 80 mm egyértelmű választóvonal, voltak olyan esetek, hogy nagyolvasztó kokszot importáltak 80 mm-t meghaladó, legfeljebb 100 mm-es méretben. E tekintetben arra vonatkozó információkat nyújtottak be, hogy egyes vámhatóságok az ideiglenes dömpingellenes vámot a 80 mm-t meghaladó átmérőjű darabos öntödei kokszra és kohókokszra egyaránt alkalmazták.

---

[1] HL L 122., 1999.5.12., 35. o.
[2] HL L 308., 1996.11.29., 11. o.
[3] HL L 141., 2000.6.15., 9. o.

[4] A Bizottság megállapította, hogy az ideiglenes határozatban használt „cink ólom” kifejezés nyomdahiba, és azt „cink és ólom”-ra kell kijavítani.

(9) Meg kell jegyezni, hogy a vizsgált termék öntödei koksz volt, nem kohókoksz. Továbbá, mivel a 80 mm-t meghaladó átmérőjű darabos kohókoksznak általában kisebb a teherbírása, ezért azt nem használják kupolókemencékben öntöttvas és kőgyapot előállítására vagy cink és ólom olvasztására. Azt is meg kell jegyezni, hogy a vizsgálat során az érintett felek által szolgáltatott információk szerint azokban az esetekben, amikor a 80 mm-t meghaladó, de legfeljebb 100 mm átmérőjű darabos kokszot 80 mm-es vagy annál kisebb átmérőjű darabos koksszal együtt importálták, az ilyen kokszot nagyolvasztókban történő felhasználásra szánták, és az általában nem volt használható kupolókemencékben.

(10) Ezekből az okokból kifolyólag az érintett terméket egyértelműen meg kell határozni, figyelembe véve egyrészről a fizikai jellemzőit – azaz 80 mm-t meghaladó átmérőjű darabos kőszénkoksz –, és másrészről felhasználásait – azaz a kupolókemencékben öntöttvas és kőgyapot előállítására vagy cink és ólom olvasztására használt fajta. Ezért tisztázni kell, hogy ez az eljárás nem vonatkozik a 80 mm-t meghaladó, de legfeljebb 100 mm átmérőjű darabos kohókokszra, amelyet a legfeljebb 80 mm átmérőjű darabos koksszal együtt importálnak.

(11) A kínai exportőrök/termelők és egy közösségi importőr azzal érvelt, hogy a vizsgálati időszakban (VI) (1998. július 1-jétől 1999. június 30-ig) a KNK-ból importált érintett termék félkész öntödei koksz volt, amely csak rostálás után tekinthető kész öntödei koksznak. A közösségi importőr azt állította, hogy a rostálás célja nemcsak a kereskedelmi méretek (80 mm-t meghaladó) elkülönítése a kisebb daraboktól (legfeljebb 80 mm), amint azt az ideiglenes határozat (13) preambulumbekezdése tartalmazza, de az egyben egy mechanikai stabilizációs fázis is, amelynek célja az öntödei koksz repedt darabjainak összetörése. Mivel a gyártási láncban a rostálás az utolsó, jelentős értéket hozzáadó lényeges lépés, azt állították, hogy a Közösségben történő rostálás elégséges a KNK-ból importált öntödei koksz származásának megváltozásához. Azt állították, hogy ezt a Bizottság által az alákínálás kiszámítása során a rostálási költségek figyelembevételére biztosított jelentős kiigazítás is alátámasztja.

(12) Ezt a kifogást nem találták indokoltnak. A mechanikus rostálás olyan eljárás, amelynek során a kokszdarabokat méret vagy mérettartomány szerint elkülönítik, anélkül hogy azoknak az alapanyagként használt kokszolható széntől és a gyártási módszerből eredő alapvető kémiai vagy fizikai tulajdonságait megváltoztatnák. Az öntödei kokszot az ipari végfelhasználást megelőzően rostálni kell, hogy a kupolókemencéhez a kívánt méretet vagy mérettartományt elérjék. A rostálást rendesen közvetlenül a kokszosítás után végzik, de mivel a berakás, szállítás és kirakás során az öntödei kokszot érheti némi természetes károsodás, a tengeri szállítás után gyakran újra rostálják. E tekintetben nem lehet azt állítani, hogy az így nyert öntödei koksz a rostálás által nyeri el saját tulajdonságait és összetételét, amellyel a művelet előtt nem rendelkezett. Ezért nem állítható, hogy a rostálatlan öntödei koksz a közösségi határon félkész termék.

(13) Kimutatták továbbá, hogy a rostálás átlagosan a CIF importárnak kevesebb mint 4 %-át tette ki, és az alákínálás kiszámításakor megítélt kiigazítás nem csak a rostálás költségét, de a szállítás és az újraértékesítés között felmerülő összes értékesítési és finanszírozási költséget tartalmazta. Ezért az áru származásának meghatározása alkalmazásában nem lehet azt a következtetést levonni, hogy az alákínálás kiszámításakor megítélt kiigazítás teljes összege a termékhez a behozatalt követően hozzáadott értéket mutatja. A fentiek fényében nem lehet azzal érvelni, hogy a Közösségben elvégzett rostálással az érintett termék közösségi származást nyer.

(14) Ezért arra a következtetésre jutottak, hogy az érintett termék a KNK-ból származó öntödei koksz, azaz kupolókemencékben öntöttvas, kőgyapot, cink és ólom gyártására használt, 80 mm-t meghaladó átmérőjű darabos kőszénkoksz. Azt a következtetést is levonták, hogy az öntödei koksz valamennyi kategóriája egyetlen terméknek tekintendő, mivel azok azonos alapvető fizikai és kémiai tulajdonságokkal és azonos felhasználással rendelkeznek.

2. **Hasonló termék**

(15) Az egyik felhasználó azt állította, hogy a közösségi öntödei koksz nem hasonló az érintett termékhez, mivel az utóbbi gyengébb minőségű. Ennek alátámasztására azt az érvet hozta fel, hogy a két termék felcserélése a műszaki berendezések lényegi és költséges módosítása nélkül nem kivitelezhető, ami jelentős költségekkel jár. Egyes felhasználók azt is állították, hogy az érintett termék gyengébb minőségű, és csak a Közösségben gyártottal keverve használható, ami azt mutatja, hogy ezek nem hasonló termékek.

(16) Először is emlékeztetni kell arra, hogy a minőségbeli különbségeknek semmilyen hatásuk nincs a hasonló termék meghatározására mindaddig, amíg az alapvető fizikai és kémiai tulajdonságaik azonosak maradnak és a két termék felcserélhető. Ezt a kérdést az ideiglenes határozat (19)–(21) preambulumbekezdése részletesen tárgyalta. A minőség kérdése egyébként is látszólag ellentmondásos állítások forrása volt, főleg az öntödék részéről. Némelyikük azt állította, hogy a kínai öntödei kokszot a gyengébb minősége miatt nem tudták használni, míg mások azt állították, hogy a kínai öntödei koksz minősége felülmúlta a Közösségben gyártottét. Ez az ellentmondás valójában egyszerűen azt mutatja, hogy bár az öntödei koksz kémiai és fizikai jellemzőinek vannak bizonyos általánosan elfogadott korlátai, a végfelhasználók vagy ki tudják választani a

céljaiknak leginkább megfelelő öntödei kokszot, vagy berendezéseiket igazítják egy bizonyos öntödei kokszhoz. Ezt az a tény is megerősíti, hogy a végfelhasználók a Közösségben gyártott öntödei kokszról átálltak a kínai öntödei kokszra, majd egyes esetekben visszaváltottak a Közösségben előállított kokszra. Ez egyértelműen bizonyítja e termékek felcserélhetőségét, így a műszaki berendezések lényegi és költséges módosításának szükségességére vonatkozó érv nem meggyőző, ezért el kell utasítani. A két termék versengését az a tény is bizonyítja, hogy a felhasználók az ár alapján döntik el, hogy melyiket vásárolják. Ezt a következtetést nem cáfolja az a tény, hogy bizonyos felhasználóknak esetleg nem áll módjukban váltani a termékek között.

(17) A fentiek figyelembevételével az ideiglenes határozat (18)–(23) preambulumbekezdésében megállapított következtetéseket megerősítik.

D. **DÖMPING**

1. **Piacgazdasági státus**

(18) A piacgazdasági státust (PS) kérelmező vállalat tiltakozott a Bizottság azon következtetése ellen, hogy elszámolásai nem voltak összhangban az alaphatározat 2. cikke (7) bekezdése c) pontja második francia bekezdésének követelményeivel. A vállalat azt állította, hogy a Bizottság nem vizsgálta meg, hogy a vállalat elszámolásai megfelelően megbízhatóak-e ahhoz, hogy az egyéni dömpingkülönbözet meghatározásához alapul szolgáljanak.

(19) Az ideiglenes határozat (26) preambulumbekezdésében vázoltak szerint a vizsgálat egyértelműen kimutatta, hogy a vállalat elszámolásai nem tükrözték megfelelően a vállalat pénzügyi helyzetét a vizsgálati időszak alatt, különösen az értékesítési nyilvántartások terén. A Bizottság megállapította, hogy az elszámolásokat nem vezették rendszeres és következetes módon, ami azt jelenti, hogy azok általánosságban véve megbízhatatlanok voltak, és nem feleltek meg a nemzetközi számviteli elveknek. Mivel ez is egy kritérium annak meghatározásában, hogy az érintett exportőr piacgazdasági feltételek szerint működik-e, a Bizottságnak az alaphatározattal összhangban el kellett utasítania a piacgazdasági státus iránti kérelmet. A vállalat nem nyújtott be további bizonyítékot, amely igazolta volna, hogy elszámolásai mindennek ellenére megfelelnek a nemzetközi számviteli elveknek. Ezért, valamint a Bizottság előzetes következtetéseit cáfoló bármilyen információ hiányában az ideiglenes megállapításokat megerősítik.

2. **Egyéni elbánás**

(20) Ugyanez a vállalat azt állította, hogy a Bizottság tévesen jutott arra a következtetésre, hogy nem élveztek jogi és tényleges függetlenséget az államtól, valamint hogy a Bizottság nem bizonyította a dömpingellenes intézkedések megkerülésének kockázatát egyéni elbánás biztosítása esetén. E tekintetben azt is állították, hogy a vállalat az összes értékesítési szerződését a közösségi vásárlókkal folytatott közvetlen tárgyalások útján kötötte, és ezek az ügyletek teljes mértékben az irányítása alatt álltak. Végül azzal érvelt, hogy hongkongi anyavállalata részéről a kérdőív megválaszolásának elmaradását nem kellett volna hiányosságnak tekinteni.

(21) A Bizottság megállapította, hogy a vállalat exportértékesítéseit – legalábbis részben – a kínai hatóságok irányították, mivel a vállalat az érintett terméket saját nevében nem exportálhatta, így rá volt szorulva a kiviteli engedéllyel rendelkező, állami tulajdonú kereskedőkre. A vizsgálat felfedte továbbá, hogy a vállalat nem dönthetett teljesen szabadon az exportárakról, mivel az állami tulajdonban lévő kereskedőknek jutalékot kellett fizetnie. Azt a tényt, hogy az értékesítési szerződésekről közvetlenül a közösségi vásárlókkal tárgyaltak, önmagában nem tekinthették elégségesnek ahhoz, hogy bizonyítsák az állami hatóságoktól való szükséges függetlenséget. Azáltal, hogy az állam legalábbis részleges felügyeletet gyakorolt a vállalat exportértékesítései fölött, az országos vám megkerülésének kockázata nyilvánvalóan jelen volt, ezért a vállalatnak egyéni elbánást nem lehetett biztosítani.

(22) A vizsgálat felfedte, hogy a hongkongi anyavállalat egyértelműen részt vett az érintett termék forgalmazásában és az exportügyletek támogatásában. Meg kell azonban jegyezni azt, hogy az a tény, hogy az anyavállalat adott-e be külön választ a Bizottság kérdőívére, nem változtathat a (20) és (21) preambulumbekezdés következtetésein, miszerint a KNK-beli exportőr nem tudta bizonyítani, hogy az egyéni elbánáshoz elégséges mértékben független az államtól. Az ideiglenes határozat (32) és (34) preambulumbekezdésében tett ideiglenes megállapításokat ezért megerősítik.

3. **Exportár**

(23) A kínai exportőrök kifogásolták a Bizottságnak az exportértékesítéseik tekintetében a tengeri szállítási és biztosítási költségek (CIF-költségek) kiszámítására vonatkozó módszerét, és azzal érveltek, hogy az összes exportértékesítésre azonos összegű CIF-költséget kellett volna alkalmazni, azaz vagy az exportáló termelők által bejelentett CIF-költségeket, vagy a Bizottság által a főbb importőrök egyike által benyújtott tényleges ellenőrzött CIF-költségek alapján kiszámított CIF-költségeket.

(24) Az ideiglenes dömpingkülönbözet meghatározása céljából, és azokban az esetekben, ahol az ügyleteket költségmentesen hajóra rakva (FOB) alapon hajtották végre, a Bizottság a CIF-költségeket az egyik fő importőr által benyújtott tényleges ellenőrzött CIF-költségek alapján számította ki. Azokban az esetekben azonban, amikor az értékesítések CIF alapon történtek, az érintett exportőr által bejelentett

CIF-költségeket használták. A végleges dömpingkülönbözet meghatározása céljából és hivatkozva a kapott véleményekre, a Bizottság felülvizsgálta ezt a megközelítést. Azt állapították meg, hogy az érintett exportőr által a CIF alapon történt értékesítések esetében a bejelentett CIF-költségeket túlbecsülték, azokat ezért figyelmen kívül kell hagyni. Következésképpen, és mivel semmilyen bizonyítékot nem nyújtottak be arra vonatkozóan, hogy a fent említett importőr tényleges CIF-költségei megbízhatatlanok vagy helytelenek lettek volna, a Bizottság helyénvalónak találta ezek alkalmazását valamennyi bejelentett kínai exportügyletre.

4. **Összehasonlítás**

4.1. *Szállítási költségek*

(25) Egy kínai exportőr azt állította, hogy a vállalatnak a kikötőhöz közeli fekvése miatt annak saját szállítási költségeit kellett volna alkalmazni a FOB-árak kiszámításához az analóg országnak kinevezett Amerikai Egyesült Államokban (USA). Két másik kínai exportőr azt kérelmezte, hogy a harmadik exportőr szállítási költségének és az analóg ország belföldi szállítási költségének átlagát alkalmazzák.

(26) A nem piacgazdasági elveken működő országokban a költségeket és az árakat torzítja az állami befolyás, ezért azok nem függenek a szokásos piaci jelzésektől. Ugyanez vonatkozik a szállítási költségekre, ez az oka annak, hogy a kínai exportőr esetében nem a tényleges szállítási költségeit, hanem az analóg ország termelőinél felmerült tényleges ellenőrzött szállítási költségeket alkalmazták. Az az érv, hogy egy kínai termelő esetében ezeket a költségeket a Bizottság a PS vizsgálat keretében ellenőrizte, azért nem mérvadó, mert ebben a vizsgálatban nem ítélték meg a piacgazdasági elbánást. Ezért fenti exportőrnél felmerült szállítási költségek alkalmazására vonatkozó javaslatot el kellett utasítani.

(27) A Bizottság tovább vizsgálta a rendes érték és az exportár FOB alapon történő összehasonlításának helyességét. E tekintetben figyelembe vették azt a tényt, hogy egyes esetekben az exportáló országokban a gyárak és a kikötő közötti távolság jelentős volt. A végleges meghatározás céljából ezért úgy találták helyénvalónak, ha az összehasonlítás alapját a gyártelepi árra változtatják. Az exportáron elvégezték a szükséges kiigazításokat, és az erre vonatkozó további megbízható információk hiányában a kiigazítás kiszámításának alapjául az USA belföldi piacán a legalacsonyabb tényleges belföldi szállítási költséget alkalmazták.

4.2. *Gyártási folyamat*

(28) A kínai exportőrök megismételték azt az állításukat, hogy a gyártási folyamat eltérései miatt kiigazításra van szükség. Azzal érveltek, hogy esetükben az kevésbé volt tőkeigényes, mint az analóg országban alkalmazott, mivel az USA-ban fejlettebb kemencéket használnak.

(29) Egy nem piacgazdasági elvek szerint működő ország és a megfelelő analóg ország gyártási folyamatai közötti különbségek tekintetében a Bizottság álláspontja az volt, hogy a viszonylagos előnyök után kiigazítást biztosít. Az ilyen engedményeket azonban nem lehet egyes kiválasztott költségelemek után biztosítani, mert így a kapott átfogó kép egyáltalán nem lesz reprezentatív.

4.3. *Viszonylagos előnyök*

(30) A kínai exportőrök megismételték az analóg országgal szembeni természetes viszonylagos előnyök utáni kiigazítás iránti követelésüket a nyersanyagokhoz való hozzáférés terén. E tekintetben az exportőrök azt állították, hogy az analóg ország rendes értékét nem lehetett volna ilyenként felhasználni az exportárakkal való összehasonlításban, mivel a KNK a világon a legnagyobb széntartalékokkal rendelkezik, ami gazdaságos bányászatot tesz lehetővé, ami azután kihat a nyersanyagárakra, következésképpen az öntödei koksz árára is. A kínai exportőrök továbbá azt állították, hogy a kínai termelők a külszíni fejtés miatt könnyen hozzáfértek a nyersanyaghoz, szemben az USA-val, ahol a szenet főleg a föld alatt bányásszák.

(31) A Bizottság további részletekbe menően vizsgálta azt, hogy a kínai termelők rendelkeztek-e természetes viszonylagos előnyökkel az USA termelőihez képest. E tekintetben a vizsgálat először azt mutatta ki, hogy – az addigi állításokkal szemben –az USA rendelkezik a világon a legnagyobb széntartalékokkal. Azt is kimutatták, hogy az USA széles körben alkalmazza a külszíni fejtést, és a külszíni bányászat mértéke valószínűleg egyenértékű a KNK-ban folytatottal. A vizsgálat kimutatta továbbá, hogy a KNK-ban is végeznek föld alatti bányászatot. Következésképpen ezért azt állapították meg, hogy az USA és a KNK hozzáférése a nyersanyagokhoz hasonló, és a két ország ugyanazokkal a viszonylagos előnyökkel bír. Ebből következik, hogy a kiigazítás nem indokolt. A Bizottság megerősíti az e tekintetben az ideiglenes határozat (51) preambulumbekezdésében tett ideiglenes megállapításokat, és újból megerősíti azt, hogy az alaphatározat alapján ebben az eljárásban az USA kiválasztása analóg országként a leghelyénvalóbb és a legésszerűbb választás volt.

4.4. *Jutalék*

(32) Egy kínai termelő azt állította, hogy a kifizetett jutalékot nem kellett volna levonni az exportárból. Ezt a követelést elfogadták, és az exportárakat ennek megfelelően kiigazították.

5. **Dömpingkülönbözet**

(33) Az ideiglenes határozat (58) preambulumbekezdésének bejelentése szerint a kínai termelők/exportőrök együttműködésének szintjét tovább vizsgálták, és azt a VI alatt az öntödei kokszból a Közösségbe exportált összes mennyiség 57,8 %-ában állapították meg. Meg kell jegyezni azonban, hogy mivel az öntödei kokszról külön Eurostat

behozatali adatok nem álltak rendelkezésre, az együttműködés szintjének kiszámításához a bejelentett és az együttműködő importőrök által igazolt öntödei koksz mennyiséget vették alapul.

(34) Az egységes országos dömpingkülönbözet kiszámításakor a Bizottságnak következésképpen figyelembe kellett vennie az együttműködés megtagadásának magas szintjét, hogy elkerülje az együttműködéstől elzárkózó felek jutalmazását. E tekintetben a nem együttműködő termelőknek/exportőröknek az egyetlen KNK-beli együttműködő vállalat egy reprezentatív ügyletére megállapított legmagasabb különbözettel megegyező különbözetet tulajdonították. Az egységes országos dömpingkülönbözetet következésképpen az együttműködő termelőknél/exportőröknél megállapított különbözet és a nem együttműködő termelőknél/exportőröknél megállapított különbözet súlyozott átlagaként számították ki.

(35) A végleges egységes országos dömpingkülönbözet a CIF, költségmentesen közösségi határra szállítva paritáson számított exportár százalékában kifejezve meghaladta a 60 %-ot.

E. A KÖZÖSSÉGI IPARÁG

(36) Mivel a közösségi iparág ideiglenes meghatározása tekintetében egyetlen érintett fél sem tett észrevételt, az ideiglenes határozat (60)–(65) preambulumbekezdésének következtetéseit megerősítik.

F. KÁR

1. Előzetes megjegyzés

(37) A kár meghatározása szempontjából jelentőséggel bíró tendenciák vizsgálata az 1995. január 1-jétől a VI végéig tartó időszakra terjedt ki.

(38) Egy érdekelt fél érvelése szerint a kár elemzését eltorzította az, hogy az adatgyűjtéshez 1995-öt választották kezdőévnek. Azt állította, hogy ez az év az igen magas kereslet miatt kivételesen kedvező volt a közösségi iparág számára, míg ha az 1994. évet vették volna kezdőpontnak, akkor kiderült volna, hogy a VI alatt a közösségi iparág helyzete megegyezett az 1994. évi szinttel, tehát nem érte kár.

(39) Meg kell jegyezni, hogy a károkozás vizsgálatának az a célja, hogy kiértékelje a dömpingelt behozatal hatását a közösségi iparág gazdasági helyzetére a VI során. Az ilyen elemzés elkészítéséhez tendenciákat határoznak meg számos mutatóra a VI-t megelőző néhány évre vonatkozó információk alapján. Ennek az elemzésnek a célja nem az, hogy végponttól végpontig terjedő elemzést adjon, sokkal inkább az, hogy a teljes figyelembe vett időszak fejleményeit értékelje annak meghatározásához, hogy a VI alatt a közösségi iparág helyzete károsult-e. E tekintetben – figyelembe véve a közösségi iparágnak a VI-beli helyzetét – a közösségi iparág által a VI során elszenvedett kárt mindenképpen megállapították volna, akár 1994., akár 1995. a kezdőév.

2. A feltételezett közösségi fogyasztás

(40) Mivel a feltételezett közösségi piaci fogyasztással kapcsolatban nem tettek észrevételt, az ideiglenes határozat (66)–(67) preambulumbekezdésének következtetéseit megerősítik.

3. A KNK-ból származó behozatalok

3.1. *Az érintett behozatalok mennyisége; piaci részesedés, részesedés a termelésben és az érintett behozatalok árainak alakulása*

(41) A dömpingelt behozatalok behozatali volumenére és piaci részesedésére vonatkozó új észrevételek hiányában az ideiglenes határozat (68)–(72) preambulumbekezdésében megállapított tényeket és következtetéseket megerősítik.

3.2. *Áralákínálás*

(42) Az egyik érdekelt fél azzal érvelt, hogy az alákínálás tisztességes alapokon történő kiszámításához a közösségi iparág árait az importőrök eladási áraival kellene összehasonlítani, amelyeket kiigazítottak az alacsonyabb rögzített széntartalomból eredő alacsonyabb fűtőérték, illetve a kínai öntödei koksz használatához szükséges beruházások figyelembevételére.

(43) Meg kell jegyezni, hogy a fűtőérték különbségét az áralákínálás kiszámítása során már megfelelő módon figyelembe vették (lásd az ideiglenes határozat (74) preambulumbekezdését). Továbbá az érdekelt felek által átadott információ azt mutatja, hogy semmilyen speciális berendezésre nincs szükség akár az érintett termék, akár a Közösségben előállított termék használatához. Az érintett termék és a közösségi öntödei koksz egyaránt használható bármely kupolókemencében, még akkor is, ha a kupolókemencét be kell állítani a felhasznált öntödei koksz kategóriájához, függetlenül annak származásától. Ez az állítás ezért nem releváns.

(44) Azt állították, hogy a kínai árak kiigazítása az alacsonyabb rögzített széntartalomhoz nem tükrözte elegendő mértékben az érintett termék és a közösségi öntödei koksz fizikai tulajdonságai közötti különbségeket. Ezért azt javasolták, hogy ennek az eltérésnek a piaci értékét a szerződésekben az egyes tételekre megállapított maximális szintek meghaladására előírt bírságok alapján határozzák meg.

(45) Az érdekelt felek által benyújtott információ azt mutatja, hogy az öntödei koksz értékesítései általában olyan szerződéseken alapulnak, amelyekben mindkét fél minimum/maximum értékeket határoz meg a hamu-, nedvesség- és illóanyag-tartalomra, meghatároz egy bírságot e határértékek túllépésének esetére és megegyezik az árakban. Ezért szokványosnak tekinthető, hogy a különböző kategóriájú öntödei kokszért ugyanazt az árat fizetik, amennyiben a határértékeket nem lépték túl. Ezen túlmenően a kínai exportáló termelők által bejelentett exportárak azokban az exportügyleteikben, amelyeket az áralákínálás kiszámításához használtak, a szerződéses bírság alkalmazását megelőző árak. A fentiekre való tekintettel nem lenne helyes, ha az érintett termék és a közösségi öntödei koksz hamu-, nedvesség- és/vagy illóanyag-tartalma közötti eltéréseket a szerződéses bírságok alapján értékelnék.

(46) Az érdekelt fél azt állította, hogy az érintett terméknek és a közösségi öntödei koksznak azonos kereskedelmi szinten történő összehasonlításához úgy kell kiigazítani a kínai behozatali árakat, hogy azok ne csak a független importőröknél felmerült értékesítési és finanszírozási költségeket, de azok haszonkulcsát is tartalmazzák.

(47) Ezt a kérelmet indokoltnak ítélték a két termék azonos kereskedelmi szinten történő összehasonlításának céljából. Ezért a közösségi importőröknél felmerült értékesítési és finanszírozási költségek az ideiglenes szakaszban történt kiigazításának tartalmaznia kellene a független importőrök által az érintett termék értékesítésein elért haszonkulcsot is. Ezt a kiigazítást az együttműködő független importőrök által a VI során bejelentett súlyozott átlag nyereségesség alapján végezték, amely 7,2 % volt.

(48) A fentiek alapján azt a következtetést vonták le, hogy a VI során a kínai öntödei kokszot a közösségi iparág árainak alákínáló árakon értékesítették a Közösségben; az alákínálás mértéke az utóbbi árak százalékában kifejezve 25,7 % volt.

4. **A közösségi iparág helyzete**

(49) Megjegyzések hiányában a készletekre, az értékesítési volumenre és piaci részesedésre (növekedésre), beruházásokra, foglalkoztatásra és nyereségességre vonatkozó ideiglenes megállapításokat megerősítik.

4.1. *Termelés, kapacitás és kapacitáskihasználás*

(50) A felhasználók egyike azzal érvelt, hogy a termelés és kapacitáskihasználás az ideiglenes határozatban megállapított csökkenését nem az érintett termék behozatali volumenének növekedése okozta, hanem műszaki tényezők. Ennek alátámasztásaként rámutatott, hogy a termelt öntödei koksz mennyisége az alkalmazott kokszolási időtől függött: hosszabb kokszolási idővel több öntödei kokszot lehetne előállítani, de az öntödei koksz kapacitáskihasználása ennek megfelelően csökkenne. Továbbá, mivel az öntödei koksz termelése közben körülbelül 10 % hulladék (kokszpor) és 10–15 %, 80 mm-nél kisebb átmérőjű darabos koksz keletkezik, azt is állította, hogy a névleges 100 %-os kapacitásnál a közösségi iparág tényleges termelési volumene csak 75 % volna. Végezetül azzal érvelt, hogy a közösségi iparág tényleges kapacitása csak akkor nem csökkenne évi 1,3–1,5 %-kal, ha a berendezéseket folyamatosan korszerűsítenék.

(51) A termelőkapacitás értékelésére való tekintettel azt állapították meg, hogy az öntödei koksz mérete nemcsak a kokszolási idővel áll arányban (hosszabb kokszolási idővel nagyobb az öntödei koksz hozam), de a gyártás során felhasznált keveréktől (a kokszolható szénnek és roncsolódásgátlónak a gyártóra jellemző keveréke) és a kemence hőmérsékletétől is függ (magasabb hőmérséklet rövidebb a kokszolási időt tesz lehetővé). Ráadásul a közösségi iparág termelőkapacitásának értékelése olyan egységes képlet alapján történt, amely figyelembe vette a kemencénkénti maximum kokszolható szén bevitelt, az éves üzemnapok számát (365), a napi töltések (kemenceürítések) számát, a kokszolható szénnek a kokszosítás során kokszológázzá alakított illóanyaghozamát, valamint a méret szerinti hozamot. Ami a gépek folyamatos korszerűsítését illeti, ez az oka a közösségi iparág éves beruházásainak, amint azt az ideiglenes határozat (91) preambulumbekezdése leírja. A fentiekre való tekintettel el kell utasítani azt az állítást, hogy a termelés és a kapacitáskihasználás csökkenése független a dömpingelt behozatalok hatásától, így az ideiglenes határozat (78)–(81) preambulumbekezdésében megállapított következtetéseket megerősítik.

4.2. *Értékesítési árak és az értékesítési árakat befolyásoló tényezők, a béreket is beleértve*

(52) A súlyozott átlag egységárak és egységköltségek alakulása tekintetében két szakaszt lehetett elkülöníteni, az elsőt 1995-től 1997-ig, a másodikat 1997 és a vizsgálati időszak között. Az első szakaszban a közösségi iparág árai 6 %-kal nőttek, ami egybeesett a nyersanyagárak emelkedésével. A második szakaszban a közösségi iparág árai erőteljesebben csökkentek, mint a nyersanyagárak, miközben az egységköltségek nőttek a kapacitáskihasználás csökkenése miatt. E körülmények között a közösségi iparág árai 1997 és a VI között nem tudtak a költségek fedezéséhez szükséges szintre emelkedni.

(53) A gyártási költségek tekintetében két szakaszt különböztettek meg. 1995 és 1997 között a költségek növekedése ellenére (főleg a nyersanyagköltségek terén) ezeket a gyártási költségeket át tudták hárítani az értékesítési árakra, ezért a közösségi iparág nyereséges maradt. 1997 és a VI között azonban a közösségi ipar kapacitáskihasználása csökkent, ezért az állandó költségeket – amelyek ebben az ágazatban a nyersanyagok kivételével a költségek összességét jelentik – csökkenő termelésen kellett elosztani, aminek következtében az egységköltségek növekedtek. Továbbá a közösségi iparág értékesítési volumene és értékesítési árai is csökkentek. A költségek növekedésének és az értékesítési volumen (–8 %), illetve az árak csökkenésének (–7 %) egyidejűleg jelentkező hatására a közösségi iparág a VI-ban –5,5 %-os veszteséget könyvelt el.

(54) Konkrétan a munkaerőköltségek tekintetében 1997 és a VI között az abszolút értékben vett csökkenés ellenére a munkaerő egységköltsége a gyártott egységek csökkenése következtében növekedett.

4.3. *Nyereségesség, készpénzforgalom, beruházások megtérülése és tőkebevonási képesség*

(55) Meg kell jegyezni, hogy az ideiglenes határozat (89) preambulumbekezdésében a közösségi iparág nyereségességére vonatkozó megállapításokat felülvizsgálták, hogy figyelembe vegyenek egy számítási hibát, amely az ideiglenes szakaszban következett be. A közösségi iparág nyereségessége szintén a fent említett két szakaszban vizsgálható: 1995 és 1997 között a nyereségesség pozitív maradt (1995-ben 9,4 %, 1996-ban 14,1 % és 1997-ben 8,1 %), míg a nyereségesség 1998-ban 1,3 %-ra csökkent, majd a vizsgálati időszakban –5,5 %-os veszteséggé alakult.

(56) A készpénzforgalom az 1995. évi 100-as mutatóról 1996-ban 141-re nőtt, majd 1997-ben 96-ra, 1998-ban 33-ra és a VI-ban –16-ra csökkent. Ez a tendencia azt mutatja, hogy a készpénzforgalom tekintetében a közösségi iparág helyzete 1997 és a VI között rohamosan romlott.

(57) A beruházások megtérülése és a tőkebevonási képesség tekintetében a közösségi iparág által az 1995 és 1997 között termelt adózás előtti nyereség elegendő volt az új eszközberuházások fedezéséhez. 1998-ban és a VI során azonban a termelt haszon nem fedezte az eszközbe történő beruházásokat.

4.4. *A tényleges dömpingkülönbözet nagysága*

(58) Ami a tényleges dömpingkülönbözet nagyságának a közösségi iparágra gyakorolt hatását illeti, a KNK-ból származó behozatalok mennyiségét és árait figyelembe véve ez a hatás nem tekinthető elhanyagolhatónak.

5. **A kárra vonatkozó következtetés**

(59) Az (50)–(58) preambulumbekezdésben tárgyalt tények és megfontolások alapján egyértelműen megállapítható, hogy a közösségi iparág helyzete a VI során károsodott. A közösségi iparág különösen az értékesítési volumen és az értékesítési árak csökkenése, valamint a kapacitáskihasználás csökkenéséből eredő egységköltség-növekedés miatt könyvelt el veszteségeket. Az ideiglenes határozat (98) preambulumbekezdésében a közösségi iparág által elszenvedett súlyos kárra vonatkozó ideiglenes megállapításokat ezért megerősítik.

G. **OKOZATI ÖSSZEFÜGGÉS**

(60) Az ideiglenes határozatban arra a következtetésre jutottak, hogy határozottan bizonyított az okozati összefüggés a dömpingelt kínai behozatal és a kimutatott súlyos kár között. Kimutatták, hogy miközben a fogyasztás állandó szinten maradt, a kínai behozatalok mennyisége a vizsgált időszakban 63 %-kal nőtt, piaci részesedésük pedig az 1995. évi 17,3 %-ról a vizsgálati időszakban 27,9 %-ra nőtt. A kínai behozatalok piaci részesedésének növekedése együtt járt a közösségi iparág piaci részesedésének hasonló csökkenésével. Ezenkívül a kínai behozatalok jelentősen alákínáltak a közösségi iparág árainak a VI-ban (25,7 %). A kínai behozatalok növekedése egybeesett a közösségi iparág értékesítési volumenének és kapacitáskihasználásának csökkenésével, ami hozzájárult az egységköltségek növekedéséhez, ami jelentős veszteségekhez vezetett a VI-ban (–5,5 %).

(61) Több érdekelt fél is azt állította, hogy a közösségi iparág árainak és költségeinek alakulását nem befolyásolták a kínai behozatalok, hanem sokkal inkább a fő nyersanyagának, a kokszolható szénnek az árai mozgatták. Az egyik felhasználó konkrétan azt állította, hogy az Amerikai Egyesült Államokból importált kokszolható szén ára az időszak során jelentősen nőtt, főként az USA-dollár felértékelődése következtében, amit a szállítási költségek csökkenése nem tudott kiegyenlíteni. Ennek alátámasztására azonban nem szolgáltak bizonyítékkal.

(62) A kokszolható szén árai tekintetében – amint az az ideiglenes határozat (119) preambulumbekezdésében áll – a nyersanyagok árai 1995 és 1997 között nőttek, majd 1997 és a VI között csökkentek. Bár az ECU/EUR az USA-dollárhoz képest leértékelődött a bázisidőszak során, kimutatták, hogy mind az USA-ból származó kokszolható szén FOB-árai, mind az atlanti-óceáni szállítási költségek csökkentek, ezáltal kiegyenlítették az USA-dollár 1997 óta tartó felértékelődésének hatásait.

(63) Továbbá a közösségi öntödei koksz értékesítési árai 1997 és a VI között a nyersanyagok egységárának csökkenését meghaladó mértékben csökkentek. Ennek alapján az ideiglenes határozat (120) preambulumbekezdésében tett megállapítást megerősítik, miszerint a közösségi iparág értékesítési árai gyorsabban csökkentek, mint a nyersanyagok árai.

(64) Az exportáló termelők egyike azt is állította, hogy a kínai behozatalok nem okozhattak kárt a közösségi iparágnak, mivel a közösségi iparág nyereségessége 1995 és 1996 között nőtt, miközben a kínai importárak az említett időszakban voltak a legalacsonyabb szinten.

(65) E tekintetben először is meg kell jegyezni, hogy meg kell állapítani a dömpingelt behozatalok és a közösségi iparág helyzete közötti okozati összefüggést a VI során. Kimutatták továbbá, hogy a kínai importárak 1995 és 1997 közötti fejlődését az érintett termék minőségének jobb stabilitása okozta. Végezetül azt is kimutatták, hogy a VI-ban a kínai árak csökkentek és jelentősen alákínáltak a közösségi iparág árainak, aminek következtében a kínai behozatalok mennyisége jelentősen nőtt a vizsgálati időszakban.

(66) Végezetül – tekintve, hogy más lehetséges kártényezőket nem találtak, és a KNK-ból származó dömpingelt behozatalok és a súlyos kár közötti okozati összefüggés tekintetében sem nyújtottak be további érveket – az ideiglenes határozat (99)–(127) preambulumbekezdésében a károkozásra vonatkozóan megállapított ideiglenes megállapításokat megerősítik.

H. KÖZÖSSÉGI ÉRDEK

1. Előzetes megjegyzések

(67) Emlékeztetni kell arra, hogy az ideiglenes határozat (128)–(184) preambulumbekezdésében felmérték az összes különféle érdeket, ideértve a közösségi iparág, az importőrök és az ipari felhasználók érdekeit. A Bizottság ideiglenesen úgy határozott, hogy semmilyen kényszerítő erejű ok nem szól az ellen, hogy dömpingellenes intézkedéseket vezessenek be a KNK-ból származó dömpingelt behozatalokkal szemben.

2. Az intézkedések hatása a közösségi iparágra

(68) Mivel a felek egyike sem szolgált be új tényekkel vagy érvekkel a dömpingellenes intézkedéseknek a közösségi iparágra gyakorolt hatásával kapcsolatban, az ideiglenes határozat (135)–(145) preambulumbekezdésében tett ideiglenes megállapításokat megerősítik.

3. Az intézkedések hatása az importőrökre/kereskedőkre

(69) Az importőrök egyike azzal érvelt, hogy az importőrök/kereskedők érdekeit nem mérték fel megfelelően. Konkrétan azt állította, hogy bár az érintett termék az importőrök/kereskedők összes tevékenységének csak egy kis részét képezte, annak jelentős pozitív hatása volt az összes költségükre és forgalmukra, a különféle széntermékek – többek között az öntödei koksz – nagyobb mennyiségű behozatalából eredő nagyságrendi megtakarítás miatt. Azt is állította, hogy a kínai öntödei koksznak nincs megfelelő alternatív ellátási forrása.

(70) Először is meg kell jegyezni, hogy az érintett termék behozatalainak tulajdonítható bármely nagyságrendi megtakarítás a kínai exportáló termelők dömpingtevékenységének a következménye. Továbbá az öntödei kokszra bevezetett dömpingellenes intézkedésekkel érintett szénágazat kis százaléka (a teljes forgalom kevesebb mint 2,5 százaléka) cáfolja a jelentős nagyságrendi megtakarítások súlyos veszélyeztetésének lehetőségét.

(71) Az alternatív ellátási forrásokat illetően emlékeztetni kell arra, hogy a dömpingellenes intézkedések bevezetésének nem az volt a célja, hogy megakadályozza az érintett termék behozatalát a Közösségbe, hanem hogy megszüntesse a káros dömping torzító hatásait, és helyreállítsa a valódi versenyt. Valószínűtlen továbbá, hogy az importőrök/kereskedők – a KNK-ban végrehajtott beruházásokat és az érintett termék minőségét figyelembe véve – beszüntetnék a Kínából történő behozatalt. Végezetül az importőrök/kereskedők a közösségi iparág által termelt öntödei koksszal is kereskednek.

(72) Következésképpen megerősítik az ideiglenes határozat (146)–(151) preambulumbekezdésében levont következtetéseket a dömpingellenes intézkedéseknek az importőrökre/kereskedőkre gyakorolt várható hatásairól.

4. Az intézkedések hatása a felhasználókra

4.1. *Előzetes megjegyzések*

(73) A vizsgálat ideiglenes szakaszában megvizsgálták a dömpingellenes intézkedések bevezetésének/elmaradásának várható hatását az együttműködő felhasználók – többek között a kőgyapot egyik legnagyobb gyártója és számos öntöde – által benyújtott megalapozott információk alapján.

(74) Egyes felhasználók azzal érveltek, hogy a dömpingellenes vámoknak az öntödékre gyakorolt hatása kivizsgálásához felhasznált adatok nem voltak kellően reprezentatívak. Az intézkedések bevezetésének a felhasználókra gyakorolt hatásait tovább vizsgálták a következő felhasználóktól kapott kiegészítő információk alapján:

Kőgyapotgyártók

– Partek Paroc Oy, Helsinki, Finnország,

Öntödék

– CFFC-Pamco Industries SA, Párizs, Franciaország,

– Chamberlin & Hill plc, Walsall, Egyesült Királyság,

– Cradley Castings Ltd, Cradley, Egyesült Királyság,

– Darcast Components Ltd, Smethwick, Egyesült Királyság,

– Eisengießerei Kronach Karl Sperber GmbH, Kronach, Németország,

– FASS SA, Sancerre, Franciaország,

– Fonderia de Montorso Spa, Vicenza, Olaszország,

– Fonderies franco-belges SA, Merville, Franciaország,

– Fucoli SA, Coimbra, Portugália,

– Godin SA, Guise, Franciaország,

– Guss Komponenten GmbH, Hall in Tirol, Ausztria,

– Jones and Champbell Ltd, Larbert, Egyesült Királyság,

– Piret SA, Gilly, Belgium,

– Römheld & Moelle GmbH, Mainz, Németország,

– Sachs Gießerei GmbH, Kitzingen, Németország,

– Tiroler Röhren- und Metallwerke AG, Hall in Tirol, Ausztria,

– V. Luzuriaga-Tafalla SA, Tafalla, Spanyolország,

Ólomkohó

– Tudor SA, Madrid, Spanyolország.

4.2. *Kőgyapotgyártók*

(75) A dömpingellenes intézkedéseknek a kőgyapotgyártókra gyakorolt hatására vonatkozó végleges következtetéseket az ideiglenes határozat (132) preambulumbekezdésében említett négy leányvállalat nevében a Rockwool International A/S (Koppenhága, Dánia) által, valamint a Partek Paroc Oy (Helsinki, Finnország) által rendelkezésre bocsátott információkra alapozták.

(76) Kimutatták, hogy az öntödei koksz a kőgyapotgyártók összes gyártási költségének 2,8 százalékát teszi ki, akiknek nyereségessége az 1997. évi 6,5 %-ról 1998-ra 7,9 %-ra nőtt.

(77) Azt állították, hogy az ideiglenes megállapításokkal ellentétben a közösségi iparág várhatóan megemeli az árakat a kivetett dömpingellenes vám teljes összegével.

(78) Az érintett felek által átadott információ azt mutatja, hogy a közösségi termelők árai nagyrészt ugyanazon a szinten maradtak, mint a VI során, mivel az ártárgyalásokat általában évente, az év végén tartják. A 2001. évre vonatkozó tárgyalások során tárgyalnak az áremelésekről. Ezek az emelések egyrészről a dömpingellenes intézkedések bevezetésének tulajdoníthatók, másrészről a közösségi iparág költségei növekedésének. A dömpingellenes intézkedések bevezetéséből a közösségi iparág várhatóan a termelés és értékesítés növekedése révén jut előnyhöz, amelyek az egységköltségek csökkenésével járnak, ami lehetővé teszi, hogy a közösségi iparág visszanyerje nyereségességét.

(79) Mindenesetre, még ha azt is feltételezzük, hogy a közösségi iparág a vám teljes összegével megnöveli árait, a kőgyapotgyártók legnagyobb elméleti költségnövekedése 1 % körül lenne. Ha ez bekövetkezik, továbbá feltételezve, hogy az összes többi költségelem nagyjából azonos szinten marad, a dömpingellenes intézkedések bevezetéséből eredően a kőgyapotgyártók költségeinek a fentiekben leírt módon történő legnagyobb növekedése kevesebb, mint 1 %-os áremelést tenne szükségessé ahhoz, hogy azonos nyereségességi szintet tartsanak fenn.

(80) Ismételten felvetették, hogy a kőgyapotgyártók a gyártólétesítményeik áthelyezésére kényszerülnének ahhoz, hogy a dömpingellenes intézkedések bevezetése esetén elkerüljék a nyereségesség csökkenését, mivel a költségek ebből eredő növekedését nem lehet áthárítani a végső vásárlókra.

(81) Meg kell jegyezni, hogy a kőgyapot piacán alapvető fontosságú, hogy a gyártó ipari vásárlóihoz közel helyezkedjen el, valamint hogy termelése rugalmasan tudjon igazodni a szükséges kereslethez és szolgáltatásokhoz. A dömpingellenes intézkedések várható hatásaira vonatkozó fenti megállapítások és a kőgyapotpiacnak a (79) preambulumbekezdésben körülírt jellege ismeretében valószínűtlennek találták, hogy az öntödei koksz ilyen áremelkedése a gyártásnak a Közösségen kívülre történő áthelyezését vonná maga után.

(82) Tekintettel a fentiekre, megerősítik az ideiglenes határozat (153)–(166) preambulumbekezdésében az arra vonatkozó következtetéseket, hogy a dömpingellenes intézkedések bevezetése a kínai öntödei koksz tekintetében várhatóan nem befolyásolja jelentős mértékben a kőgyapotgyártók gazdasági helyzetét.

4.3. *Öntödék*

(83) Az ideiglenes határozat (175) preambulumbekezdésében a Bizottság jelezte, hogy a végleges szakaszban tovább vizsgálja az öntödék nyereségességét, az érdekelt felek által az ideiglenes megállapítások nyilvánosságra hozatalát követően benyújtott kiegészítő információk alapján.

(84) Az alábbi (88) és (89) preambulumbekezdésben megállapított következtetések 22, a forgalom, foglalkoztatás és nyereségesség szerint eltérő méretű öntöde által rendelkezésre bocsátott összes bizonyított adaton alapulnak. Ezek nyolc tagállamban helyezkednek el (Egyesült Királyság, Belgium, Ausztria, Portugália, Németország, Franciaország, Olaszország és Spanyolország), és az öntvények széles skáláját gyártják a fő végfelhasználók, úgymint a gépjárműipar (pl. motorblokk és szervokormány), a gépipar (pl. pumpa és ventilátor), valamint az építőipar (pl. vízszállítás és csatornázás) részére. A fentiekre való tekintettel a vállalatok által benyújtott adatokat kellőképpen reprezentatívnak tekintik az öntödék helyzetének megítéléséhez.

(85) Az Európai Öntödék Szövetségének Bizottsága (CAEF) azzal érvelt, hogy az ideiglenes szakaszban nem mérték fel megfelelően az öntödék érdekeit. Különösen azt állították, hogy az ideiglenes szakaszban együttműködő öntödék, amelyek adatait megtartották ehhez az elemzéshez, elsősorban jelentős hozzáadott értéket tartalmazó termékeket gyártottak, ami által a haszonkulcsuk messze meghaladta az ipari átlagot, ezért azok nem voltak reprezentatívak ezen iparág helyzetére nézve. A CAEF ezt az állítást egyes önálló öntödék nyereségességére vonatkozó információk, valamint a nemzeti öntödei szövetségek által átadott becslések benyújtásával támasztotta alá, azt állítva, hogy a dömpingellenes intézkedéseknek az átfogó öntödei ágazatra gyakorolt hatása értékeléséhez az utóbbit kellett volna alkalmazni, és az önálló vállalatok által benyújtott adatokat figyelmen kívül kell hagyni.

(86) E tekintetben meg kell jegyezni, hogy a nemzeti öntödei szövetségek által benyújtott adatok becsléseken alapulnak, és/vagy öntödei kokszot nem használó öntödékre is vonatkoznak. Továbbá a dömpingellenes intézkedéseknek az öntödékre gyakorolt hatása elemzéséhez felhasznált adatok számos tagállamban elhelyezkedő, különböző méretű öntödékből származnak, amelyek különböző végfelhasználásokra gyártanak öntvényeket. Ezenkívül az e vállalatok által benyújtott adatok kellően megalapozottak voltak, mégpedig az auditált elszámolások révén. Tekintettel a fentiekre, nem tűnik helyénvalónak az együttműködő öntödék által szolgáltatott adatok figyelmen kívül hagyása, illetve azok helyett a nemzeti öntödei szövetségek által benyújtott információk használata.

(87) A CAEF megismételte az arra vonatkozó érvelését, hogy a dömpingellenes intézkedések bevezetése az öntödék számára költségnövekedéshez vezetne. A költségek ilyen növekedése, amelyet az öntödék nem tudnak áthárítani a vásárlóikra, csökkenő hasznot eredményezne; ezt a munkaerő csökkentésével kellene kompenzálni, ez utóbbi viszont jelentősebb létszámú, mint az öntödei koksz közösségi iparágában. Arra is rámutattak, hogy az öntödei koksz árának bármilyen mértékű növekedése kihatna az öntödék versenyképességére.

(88) Mivel kimutatták, hogy az öntödei koksz az öntödék teljes gyártási költségének 1,8 %-át teszi ki, a dömpingellenes intézkedések bevezetése az öntödék költségeinek kevesebb mint 0,8 %-os legnagyobb elméleti növekedését okozná. Ez a számítás még azon feltételezés mellett is helytálló, hogy az importőrök a vámot teljes egészében áthárítják, és a közösségi iparág az árait a vám teljes mértékével megnöveli.

(89) Következésképpen valószínűtlen, hogy az öntödék gyártási költségének becsült növekedése veszélybe sodorná a nyereségességüket. A költségek ilyen hatásának értékeléséhez meg kell jegyezni, hogy 1997 és 1998 között az öntvények átlagos tonnánkénti ára 4 %-kal nőtt. Mivel az öntödék gyártási költsége állandó maradt, súlyozott átlag nyereségességük az 1997. évi 4,4 %-ról 1998-ra 7,4 %-ra nőtt. Szem előtt kell tartani továbbá, hogy az öntödéknek le kell küzdeniük saját fő költségelemeik ingadozásait, mint például az ócskavas, azaz az öntöttvas gyártásánál felhasznált fő nyersanyagok ára, illetve az árfolyamok ingadozásait. Következésképpen az intézkedéseknek az öntödék gyártási költségeire, nyereségességére, versenyképességére vagy foglalkoztatására gyakorolt negatív hatása – ha lesz egyáltalán – várhatóan igen korlátozott lesz.

(90) Ez a részletesebb elemzés igazolta a Bizottság által az ideiglenes határozat (176) preambulumbekezdésében megállapított következtetést, miszerint egy dömpingellenes intézkedés hatása valószínűleg nem befolyásolná jelentősen a közösségi öntödék gazdasági helyzetét, ezért azt megerősítik.

4.4. *Cink- vagy ólomolvasztó*

(91) Egy választ kaptak egy olyan vállalattól, amely az akkumulátorgyártó üzemében öntödei kokszot használt az ólom és ólomötvözetek helyi gyártásában. Mivel ez a gyártó az ólmot helyi műveletek keretében olvasztja, a költségekre, árakra és nyereségességre vonatkozó mutatók nem álltak rendelkezésre az ólom olvasztásával kapcsolatos tevékenységről. Ezért az e vállalat által szolgáltatott adatokat nem vehették figyelembe egy dömpingellenes intézkedés bevezetése hatásának értékelésében.

5. **Más érvek a közösségi érdekkel kapcsolatban**

(92) A felhasználók azzal érveltek, hogy mivel a közösségi iparág nem tudja ellátni a teljes közösségi piacot, az ellátás jelenlegi szerkezetében történt bármilyen változtatás általános ellátási hiányt vonhat maga után. Azt állították, hogy az ideiglenes dömpingellenes intézkedések bevezetése a közösségi piacon máris ellátási hiányhoz, valamint a közösségi felhasználók helyzetét negatívan érintő áremelkedéshez vezetett.

(93) Először is emlékeztetni kell arra, hogy dömpingellenes intézkedések nélkül a közösségi iparág helyzete valószínűleg tovább romlana, ami a vállalatok közép-, illetve hosszú távú bezárásához vezetne, amint azt az ideiglenes határozat (177)–(180) preambulumbekezdésében megállapították. Erre a következtetésre különösen a közösségi iparág a bázisidőszak alatt észlelt piaci részesedés vesztésének és nyereségessége romlásának tükrében jutottak. Ez a helyzet korlátozott ellátási forrásokat eredményezhet, ami ellátási hiányhoz, illetve a közösségi piacon zajló valódi verseny csökkenéséhez vezethet.

(94) Másodsorban valószínűtlen, hogy a dömpingellenes intézkedések bevezetésének hatására a KNK-ból származó behozatal eltűnne a közösségi piacról. Ezt a következtetést különösen a közösségi importőrök/kereskedők által elvégzett beruházások, a KNK-ban már kialakult ellátási csatornák és az érintett termék minősége figyelembevételével, illetve azon tény tükrében vonták le, hogy a közösségi iparág nem képes ellátni az egész közösségi piacot.

(95) Ezen túlmenően a Bizottság rendelkezésére álló információ azt jelzi, hogy a dömpingellenes eljárás kezdeményezését követően és az ideiglenes intézkedések bevezetése előtt a kínai öntödei kokszból bizonyos hiány lépett fel, a dömpingellenes eljáráshoz nem kapcsolódó okok miatt. Ezen információk szerint a kínai öntödei koksz korlátozott ellátása valójában az öntödei koksznak a Kína szárazföldi része és a kikötők közötti szállításához szükséges vagonok hiánya, illetve a KNK-ban a kokszolható szén hiánya miatt következett be, ami bizonyos mértékű áremelkedéshez vezetett. A közösségi iparág alacsonyabb termelése vagy akár megszűnése ilyen körülmények között kihangsúlyozná a közösségi iparág függését a kínai öntödei koksztól.

6. **Következtetés a közösségi érdekről**

(96) Az összes említett érv alapos vizsgálatát követően az a következtetés született, hogy a jelenlegi esetben semmilyen kényszerítő erejű ok nem szól a dömpingellenes intézkedések bevezetése ellen. Ezért az ideiglenes határozat (128)–(184) preambulumbekezdésében megállapított következtetéseket megerősítik.

I. **VÉGLEGES DÖMPINGELLENES INTÉZKEDÉSEK**

(97) A dömping, a kár, az okozati összefüggés és a közösségi érdek tekintetében levont következtetések figyelembevételével úgy ítélték, hogy a KNK-ból származó dömpingelt behozatalok által a közösségi iparágnak okozott további kár megakadályozása érdekében dömpingellenes intézkedések bevezetésére van szükség.

1. **A kár megszüntetéséhez szükséges szint**

(98) Az ideiglenes határozatban és a vám mértékének meghatározása céljából számba vették a megállapított dömpingkülönbözetet és a dömpingelt behozatalok által okozott kár megszüntetéséhez szükséges vámot. Ezért ideiglenesen megállapították, hogy az ilyen kár megszüntetéséhez a kínai behozatal árainak kárt nem okozó szintre kell emelkedniük. Ez a kárt nem okozó ár a dömpingelt behozatalok árainak és a közösségi iparág kárt nem okozó árának összehasonlításán alapult. Az utóbbit úgy számították ki, hogy a közösségi iparág átlagos értékesítési áraihoz hozzáadták a VI alatt elmaradt hasznot és egy reális haszonkulcsot. Az adózás előtti értékesítési árra felszámított 9,6 %-os haszonkulcs ésszerűnek tűnt, figyelembe véve azt az összeget, amelyet a közösségi iparág dömping nélkül ésszerűen elérhetett volna.

(99) Egyes érintett felek mind az alkalmazott haszonkulcs, mind annak indoklása ésszerűségét megkérdőjelezték. Azt állították, hogy a közösségi iparág által 1996-ban elért haszonkulcs kivételesen magas volt, és az 1995. vagy 1997. évi haszonkulcs használata reálisabb lenne.

(100) A kár megszüntetéséhez szükséges szint megállapítását ismételten megvizsgálták a nyereségességre vonatkozó, felülvizsgált eredmények tükrében. Azt állapították meg, hogy az értékesítések utáni 10,5 %-os haszonkulcs jelentené azt a nyereségességet, amelyet a közösségi iparág a dömpingelt behozatalok nélkül elért volna. Ez volt a közösségi iparág által 1995 és 1997 között, a kínai behozatalok fokozódó piaci térhódítása előtt elért haszonkulcs súlyozott átlaga.

(101) Az áralákínálás kiszámításához kiigazított kínai importárakat a VI során összehasonlították a közösségi iparág kárt nem okozó súlyozott átlag áraival. A különbséget ezt követően a teljes CIF behozatali érték százalékában fejezték ki. Az országos kárkülönbözet szint kiszámítása céljából figyelembe vették az együttműködés alacsony szintjét és a (34) preambulumbekezdésben leírttal megegyező módszertant alkalmazták. A végleges országos kárkülönbözet 43,6 %-ot tett ki.

2. **A végleges intézkedés formája és szintje**

(102) Mivel a kárkülönbözet alacsonyabb, mint a megállapított dömpingkülönbözet, a végleges vámot a kárkülönbözet 43,6 %-ban megállapított szintjében kell megállapítani.

(103) Az intézkedések hatékonyságának biztosítása céljából és a dömpingellenes intézkedéseknek az exportárak csökkentésével történő kivédése elkerülésére megállapították, hogy a vámot tonnánkénti specifikus összeg formájában kell kivetni. Ez az összeg a kárkülönbözetnek a VI során a kár megszüntetéséhez szükséges szint kiszámításában használt exportárakra történő alkalmazásából adódik. Így a vám összege tonnánként 32,6 EUR.

(104) Az ideiglenes dömpingellenes intézkedések bevezetését követően a vizsgálatban együttműködő egyes kínai exportőrök az alaphatározat 8. cikk (1) bekezdése értelmében kötelezettségvállalásokat ajánlottak fel. Ezeket a kötelezettségvállalásokat azonban nem fogadhatták el, mivel a kínai hatóságok részéről nem tartalmazták a szükséges garanciákat a megfelelő felügyelet lehetővé tételére. E körülmények között specifikus vámot kell kivetni a véglegesen megállapított kár szintjén. Meg kell jegyezni azonban, hogy az intézkedés módosítható, ha a körülmények oly módon változnak, hogy megfelelnek a kötelezettségvállalás elfogadásához szükséges feltételeknek.

J. **AZ IDEIGLENES VÁM BESZEDÉSE**

(105) Tekintettel a termékkör tisztázására az ideiglenes intézkedések bevezetését követően, az ideiglenes dömpingellenes vámmal biztosított összegeket véglegesen be kell szedni az összes behozatal tekintetében, azok kivételével, ahol a 80 mm-t meghaladó átmérőjű darabos kőszénkokszot kisebb méretű kőszénkoksszal együtt jelentették be behozatalra, amely esetekben az ideiglenes dömpingellenes vámokkal biztosított összegeket fel kell szabadítani,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

(1) A (3) bekezdésben előírtak kivételével végleges dömpingellenes vámot vetnek ki a Kínai Népköztársaságból származó, az ex 2704 00 19 KN-kód (2704 00 19 10 TARIC-kód) alá tartozó, 80 mm-t meghaladó átmérőjű darabos kőszénkoksz behozatalára.

(2) A dömpingellenes vám összege a száraz nettó tömeg után tonnánként 32,6 EUR rögzített összeg.

(3) Azokban az esetekben, amikor a szabad forgalomba bocsátásra bejelentett áruk az (1) bekezdésben leírt koksz és kisebb méretű darabos kőszénkoksz keverékéből állnak, a (2) bekezdésben kivetett dömpingellenes vám alá tartozó koksz mennyiségét a 2913/92/EGK tanácsi rendelet [1] 68–70. cikkének megfelelően határozzák meg. A dömpingellenes vám azonban nem alkalmazandó az olyan kokszrögök keverékére, ahol azt állapítják meg, hogy a szabad forgalomba bocsátásra bejelentett áruk részét képező kokszrögök legnagyobb átmérője nem haladja meg a 100 mm-t.

(4) Eltérő rendelkezés hiányában a vámra vonatkozó hatályos rendelkezéseket kell alkalmazni.

(5) Azokban az esetekben, amikor az áruk a szabad forgalomba hozatalt megelőzően sérülnek, és ezért az azokért ténylegesen fizetett vagy fizetendő árat a vámérték meghatározása céljából a 2454/93/EGK bizottsági rendelet [2] 145. cikke szerint megosztják, a dömpingellenes vámnak a fent említett összegek alapján kiszámított összegét a ténylegesen fizetett vagy fizetendő ár megosztásának megfelelő százalékkal csökkentik.

2. cikk

Az 1238/2000/ESZAK határozattal kivetett ideiglenes dömpingellenes vámmal biztosított összegeket a Kínai Népköztársaságból származó, 80 mm-t meghaladó átmérőjű darabos kőszénkoksz behozatalára kivetett végleges vám mértékében véglegesen beszedik.

A végleges dömpingellenes vámtételt meghaladóan biztosított összegeket felszabadítják.

Azokban az esetekben, ahol a 80 mm-t meghaladó átmérőjű darabos kőszénkokszot kisebb méretű darabos kőszénkoksszal együtt importálták, az ideiglenes dömpingellenes vámokkal biztosított összegeket felszabadítják.

3. cikk

Ez a határozat az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

Ez a határozat teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2000. december 14-én.

a Bizottság részéről

Pascal LAMY

a Bizottság tagja

[1] HL L 302., 1992.10.19., 1. o.

[2] HL L 253., 1993.10.11, 40. o.